

Publicerad 2012-09-12 20:05 av Upplandspoeten

Så det kan kännas i slitens timma.

Veden 1

Svetten rinner, jag undrar vad jag håller på med, år efter år samma slit. Musklerna krampar nästan efter timmar och åter timmar. Allt går så monotont. Tankarna rusar, jag vill bara sätta mig på en varm solig strand och dricka goda drinkar, men aj jag sinkar. Sinkar ner tempot i evighetslitets räls. Högen ser bara större ut ju djupare jag kommer in i den. Solen bränner på axlarna och mjölksyran säger hej. Men jag tänker framåt när allt är klart, så underbart det blir, att sitta i min soffa och känna värmen från spisen. Då e det lugn och frid att skriva, tid att älska och att finnas till, att vara

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Upplandspoeten med Poeter.se id #42433 innehar upphovsrätten